Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: ”O.T.”, i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150727408/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: O.T.

hang Klokker, som ringede, naar Nogen kjørte forbi. Endnu betragtes Beboerne her med mistroiske Blikke. *Vissenberg* synes et Slags »*Itri*«* mellem *Kjøbenhavn* og *Hamborg*. Ved Kirken her laae fordum en Steen, paa hvilken Knud den Hellige skal have hvilet sig, da han flygtede for de oprørske Jyder. I Stenen blev Spor, hvor han havde siddet. Den haarde Steen var blødere, end Oprørernes Hjerter.

Disse og lignende Sagn vidste Karlen, som kjørte, at fortælle; han var jo barnfødt der i Egnen, dog ikke i Vissenberg selv, hvor de gjorde falske Sedler**. Ethvert Sagn vinder i Interesse, naar man hører det paa Stedet, som det knytter sig til. *Fyen* er især riig paa slige Fortællinger.

Hiin Kjæmpehøi reiser sig ved Juletid paa fire røde Pæle, og man seer da Troldenes Dands og Lystighed derinde. Gjennem den Bondegaard kjører hver Nat en gloende Karreet med kulsorte Heste. Hvor vi nu see en Dam med Siv og Rødder, laae engang en Kirke, men den sank, da Ugudelige vanhelligede den; endnu høre vi ved Midnat deres Suk og Poenitence-Psalmer.

Vel sammenblandede Karlen enkelte Sagn, der hørte hjemme til andre Kanter af Landet, vel gjorde han smaa Spring og indblandede sine egne Tanker, men *Otto* hørte med megen Interesse. Om Herskabet hjemme paa Gaarden blev der da ogsaa talt.

»Ja, de ere afholdte!« sagde Karlen; »Herren kan troe, at vi rigtigt skjønne paa dem!«

»Og hvo er nu bedst af de unge Damer?« spurgte *Otto*.

»Ja, Frøken *Louise* vil enhver Mand bedst være tjent med!« svarede Karlen.

»Frøken *Sophie* er smukkere!« sagde *Otto*.

»Ja, hun er ogsaa meget god, hun er nu saadan Lærd! hun kan Tydsk, kan hun! hun kan ordentlig gjøre Comedie! jeg har engang med de andre Folk faaet Lov at være deroppe i Stuen; vi stode bag ved Herskabet; hun gjorde det ikke saa galt, endda!«

Ihvormeget de gamle Sagn interesserede *Otto*, det syntes dog, som han hellere hørte den simple Karls Raisonnement over Familien, der var blevet ham saa kjær. Tale og Tanke bevægede sig om Gjenstande-

* »Itri.« Fra-Diavolos Fødeby, ligger i det Neapolitanske, paa Landeveien mellem Rom og Neapel. Beboerne ere, ikke uden Grund, mistænkte for at være Røvere.
** For en Deel Aar siden greb man i Vissenberg en Bande, som gjorde falske Bancosedler.